

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 30/03/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 81

Chúng ta tu hành học Phật thì việc “*tùy duyên*” là điều hết sức quan trọng. Hòa Thượng nói: “***Trong xã hội hiện đại, chúng ta không thể đem một hình thái khô cứng đến thế gian***”. Chúng ta phải uyển chuyển để có thể vừa giữ tâm thanh tịnh vừa làm việc lợi ích. Chúng ta khô cứng trong một hình thái thì chúng ta gặp chướng ngại trong tu hành và chúng ta cũng không thể làm được việc lợi ích chúng sanh.

Hòa Thượng từng nói, đạo tràng của Ngài không có tượng Phật, ở chánh điện có máy chiếu, khi Ngài giảng “***Kinh Hoa Nghiêm***” thì mọi người chiếu hình Đức Tỳ Lưu Giá Na Phật, Thích Ca Mâu Ni Phật, Ngài giảng “***Kinh Vô Lượng Thọ***” thì mọi người chiếu hình ảnh Phật A Di Đà, các tôn giáo bạn đến giảng thì mọi người chiếu hình ảnh Chúa Giêsu. Từ nhiều năm trước Hòa Thượng đã thay đổi hình thái để hòa nhập, Ngài tùy duyên nhưng không dính theo duyên, không phan duyên, cưỡng cầu.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta đi đến đâu, chúng ta cũng mang theo một bộ quy định là mọi việc phải như thế nào đó vậy thì chúng ta sẽ gặp chướng ngại***”. Chúng ta phải biết hiện đại hoá, bản thổ hoá. Chúng ta điều quan trọng nhất là chúng ta giữ được tâm thanh tịnh nhưng vẫn làm được nhiều việc lợi ích chúng sanh. Chúng ta dính mắc vào tên gọi, hình thái thì chúng ta sẽ gặp chướng ngại trùng trùng.

Trước đây, khi chúng ta thuê lại trường mầm non Trần Đại Nghĩa, ban đầu chúng ta có ý định đổi tên, đổi logo nhưng sau đó chúng ta nhận thấy không cần thiết, điều quan trọng là chúng ta có thể áp dụng chuẩn mực người xưa để dạy các con trên cơ sở chương trình của Bộ giáo dục. Khi Chúng ta mua lại trường mầm non Kidsmile, chúng ta vẫn giữ nguyên tên gọi, các phụ huynh dần cảm nhận được lợi ích của việc áp dụng văn hoá cúi chào, văn hoá tri ân, báo ân. Nếu chúng ta khô cứng trong hình thái, tên gọi thì chúng ta sẽ gặp chướng ngại. Nhiều người dính mắc vào danh tướng, tướng của danh trong khi, ngay đến thân tướng của chúng ta cũng không phải là thật!

Nếu chúng ta thường nhận được tạo điều kiện thuận lợi, sung ái thì khi chúng ta không nhận được nữa, chúng ta sẽ cảm thấy khó chịu. Người xưa nói: “***Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng***”. Tất cả những thứ có hình tướng đều là hư vọng. Tên gọi cũng là hình tướng. Phần lớn chúng ta chấp trước vào cái phụ mà không chấp trước cái chính. Tâm cảnh của Bồ Tát là “*tùy duyên mà không theo duyên*”. Tâm cảnh của Phật là “***bất biến tùy duyên***”, “***bất biến***” là như như bất động, ứng hoá được trong mọi hoàn cảnh để tiếp

độ chúng sanh. Phàm phu chúng ta luôn bị hoàn cảnh lôi kéo. Chúng ta bị duyên lôi kéo thì đây chính là chúng ta phan duyên. Trước đây, tôi là cư sĩ tại gia nhưng tôi luôn mặc những bộ đồ nâu xộc xệch, hiện nay, chúng ta đến hoàn cảnh nào thì chúng ta mặc phù hợp theo hoàn cảnh đó.

Hòa Thượng nói: **“Người chân thật tu hành muốn nắm chắc được phần vãng sanh thì chính mình phải tự tu, phải có công phu. Trong “Tịnh Độ Thánh Hiền Lục”, “Vãng sanh truyện” và gần đây chúng ta được nghe, thấy rất nhiều người tự tại vãng sanh, họ đều là những người một mình chuyên tu”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta tu tập một mình thì tâm cảnh giác của chúng ta rất cao, chỉ cần có hai người thì liền có người có ý kiến, do vậy chúng ta sẽ thường nói rất nhiều, tâm chúng ta sẽ bị xen tạp. Chúng ta cùng nhau học tập nhưng khi chúng ta công phu, rèn luyện thì chúng ta nên ở một mình”**. Chúng ta tu một mình thì chúng ta sẽ có nhiều thời gian để dụng công, có nhiều người ở với nhau thì chúng ta thường sẽ nói những lời thừa. Chúng ta cũng cần thời gian một mình để thâm giải một cách sâu sắc đối với chuyên môn của chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Người chân chánh tu hành thì tâm địa của họ thanh tịnh, không có vọng tưởng, họ thường cảm thấy không đủ thời gian nên họ luôn nỗ lực, tinh tấn”**. Người chân thật tu hành thì họ dùng thời gian để kiểm soát tập khí, vọng tưởng của chính mình nên họ không còn thời gian nói chuyện thừa, nói lỗi người khác. Chúng ta đều phạm phải việc nói lỗi người, nếu tôi nói chuyện với một vài người thì tôi có thể sẽ mắc lỗi này. Nếu tôi có tài khoản Facebook thì việc này có rất ít tác dụng nhưng sẽ mang lại rất nhiều việc thừa. Nhiều người mất nhiều thời gian để quay phim, chụp ảnh cho Facebook “ăn”. Năm vừa qua có 13 tháng nhưng tôi không nhận ra, tôi cảm thấy thời gian không đủ để làm việc lợi ích chúng sanh. Những người biết dụng tâm trong đời sống, trong làm việc thì họ sẽ cảm thấy không có đủ thời gian. Người biết dụng tâm thì họ sẽ tinh tường trong việc xử lý công việc. Người không biết dụng tâm thì cả ngày sẽ không làm xong việc gì.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa dạy chúng ta nội dưỡng Năm đức, ngoại tu “Lục Hoà”**. “Năm đức” là chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi. “Lục Hoà” bao gồm thân hoà đồng trụ, khẩu hoà vô tranh, ý hoà đồng duyệt, giới hoà đồng tu, kiến hoà đồng giải, lợi hoà đồng quân. Sau khi học “Năm đức”, “Lục Hoà”, chúng ta học mở rộng sang “Tam học”, “Lục độ”, “Mười nguyện của Bồ Tát Phổ Hiền”.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không bắt đầu từ “Năm đức” thì chúng ta làm việc gì cũng không thể thành tựu”**. Chúng ta phải làm mọi việc bằng tâm chân thành. Chúng ta làm trong ngành nghề, lĩnh vực nào thì chúng ta cũng phải làm bằng tâm chân thành. “Chân thành” là điều then chốt quyết định việc chúng ta làm sẽ thành công hay thất bại. Ngày nay, nhiều người lợi dụng tâm chân thành của người khác để trục lợi. Gần đây, báo chí đăng tin, có người gửi tiền trong tài khoản ngân hàng, sau khi một số người yêu

cầu họ đăng nhập vào một Link thì họ bị rút mất hết tiền. Nếu con người không còn sự chân thành, tin tưởng lẫn nhau thì cuộc sống sẽ rất đáng sợ! Người thế gian chân thành hay không thì đó là việc của họ nhưng chúng ta phải chân thành! Tâm chúng ta đạt đến chân thành cao độ thì chúng ta sẽ nhận ra những người không chân thành để chúng ta tránh xa. Bác Hồ dạy chúng ta: “*Cần, kiệm, liêm, chính*”. Chúng ta phải chân thành thì chúng ta mới có thể cần, kiệm, liêm, chính. Trong Tịnh Độ nói: “*Tâm tịnh tương ưng cõi tịnh*”. Tâm chúng ta không thanh tịnh thì chúng ta vĩnh viễn không thể tương ưng với cõi Phật.

Hòa Thượng nói: “*Khi chúng ta tu hành hay làm việc chúng ta không nên quá so đo, tính toán, chỉ cần việc đó phù hợp nguyên lý, nguyên tắc, chuẩn mực thì chúng ta làm*”. Chúng ta so đo, tính toán thì chúng ta đã rơi vào lời lỗ, được mất, hơn thua, tốt xấu. Khi chúng ta tổ chức lễ tri ân, chúng ta không biết bao nhiêu người sẽ đến, nhiều người lo lắng rằng hội trường sẽ trống. Trước đây, có người hỏi tôi, có bao nhiêu người thì có thể tổ chức lễ tri ân. Tôi nói: “*Chỉ cần có một người có tâm chân thành là được!*”. Nếu có một người có tâm chân thành với Cha Mẹ, người thân thì cũng xứng đáng để chúng ta tổ chức lễ tri ân. Chúng ta làm bằng tâm chân thành, không so đo tính toán là có nhiều người hay ít người đến tham gia.

Hòa Thượng nói: “*Không luận là thế gian pháp hay xuất thế gian pháp, chúng ta đều phải nương vào chính mình, tự động, tự phát học tập. Không có người nào có thể nương nhờ người khác mà có thể thành tựu. Trước tiên, chúng ta phải bồi dưỡng chính mình thật tốt, đối với đạo học chúng ta phải chân thật có hứng thú, phải sinh tâm hoan hỷ thì chúng ta mới có thể học tốt*”. “*Đạo học*” là chuẩn mực. Chúng ta muốn giáo dục các con thì chúng ta phải tự bồi dưỡng, tự động, tự giác học tập. Chúng ta thường rề rà, chệnh mảng, lãng phí tuổi trẻ. Thầy Thái nói: “*Tôi lúc nhỏ ham chơi, lãng phí thời gian, khi trưởng thành thì việc cần làm không làm được!*”. Đây là Thầy Thái nhắc nhở mỗi chúng ta. Thầy Thái rất khiêm tốn, Thầy đã luôn nỗ lực, tinh tấn, bôn ba khắp nơi để giảng dạy chuẩn mực Thánh Hiền. Hòa Thượng đã nghe bộ đĩa “*Con đường đạt đến nhân sanh hạnh phúc*” do Thầy Thái giảng đến 30 lần.

Chúng ta phải hoàn thiện chính mình để chúng ta có thể làm tốt mọi việc, có thể hòa nhập với mọi môi trường. Trong mọi hoàn cảnh, chúng ta đều có thể làm được tốt thì đời sống chúng ta sẽ an vui hơn, chúng ta sẽ có thêm niềm tin để cho đi, niềm tin để hy sinh phụng hiến. Chúng ta không thể nhờ người khác mà chúng ta phải dựa vào chính mình. Thí dụ, chúng ta đến xưởng sản xuất đậu, vườn rau hay các lớp kỹ năng thì chúng ta đều có thể làm được. Chúng ta làm được nhiều việc vì chúng sanh thì mọi việc gia đình, sự nghiệp của chúng ta đều sẽ được phước báu an bài. Chúng ta phải cố gắng học các lĩnh vực liên quan, các lĩnh vực chưa liên quan mà chúng ta có thời gian thì chúng ta cũng nên học.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta càng có học vấn cao thâm thì chúng ta càng phải hàm dưỡng đức học vậy thì chúng ta mới có niềm vui trong học tập, để chúng ta không buông xuôi”**. Người thế gian không quan tâm đến việc tu dưỡng đức hạnh. Chúng ta học đạo đức Thánh Hiền, chuẩn mực của Phật Bồ Tát thì chúng ta phải hàm dưỡng đức học. Nhiều người đã buông xuôi trong học tập, khi về già họ sẽ tiếc nuối vì mình đã bỏ cuộc. Chúng ta hoàn thiện chính mình để lợi ích tha nhân chính là chúng ta đang làm lợi ích cho chính mình. Khi chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh thì phẩm chất, đạo đức, giá trị của chúng ta sẽ càng được nâng cao. Người có đức hạnh, giá trị đáng ở vị trí nào thì họ sẽ được mời làm ở vị trí đó.

Hòa Thượng nói: **“Hằng ngày, khi chúng ta tu hành, cải đổi chính mình, chúng ta phải hướng đến người khác để cần cầu, thưa hỏi, tham vấn. Khi chúng ta đưa một vấn bản thỉnh cầu sự phê bình của người thì chúng ta phải để một khoảng trống để họ viết vào. Chúng ta có tâm mong cầu thì thiện tri thức mới có thể giúp chúng ta”**. Chúng ta phải có tâm khiêm nhường, hướng đến người cần cầu sự dạy bảo. Nhiều người làm mà không học hỏi người khác. Thí dụ, chúng ta mở lớp **“Kỹ năng sống”** ở các tỉnh khác nhau, các Thầy Cô phải tham khảo, chia sẻ giáo án dạy với nhau. Chúng ta nên thành lập nhóm Zalo các cô phụ trách lớp để mọi người cùng nhau học tập, khích lệ, tiến bộ. Đây chính là chúng ta hoàn thiện chính mình để học trò có nhiều lợi ích hơn.

Chúng ta phải có tâm cầu học, chúng ta phải mở lời thì thiện tri thức mới có thể giúp chúng ta. Nếu họ tự động đến nói thì họ đã phan duyên, cưỡng cầu. Người chân thật có học vấn họ sẽ không phan duyên, cưỡng cầu. Chúng ta phải luôn cầu học, hoàn thiện mình để chúng ta làm được lợi ích cho nhiều người hơn. Nhà Phật nói, chúng ta phải học tập: **“Từ khi sơ phát tâm đến mãi thành Phật”**. Khi các Ngài thành Phật các Ngài vẫn không ngừng làm ra biểu pháp cho chúng ta. Chúng ta phải hướng đến Thầy tốt, bạn lành để cầu học. Thí dụ, chúng ta phải hướng đến người có chuyên môn cao trong lĩnh vực làm đậu, trồng rau, giảng bài để học tập.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!